

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration

Folketingets Integrationsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET
11 JAN. 2005 // 40

Den Centrale Indlevering

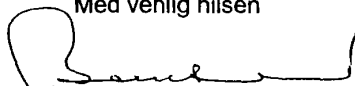
Dato: 10 JAN. 2005
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2004/4000-61

Integrationsministeriet fremsendte ved breve af 16. og 23. december 2004 til Folketingets Integrationsudvalg kopi af indkomne høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.) – Lovforslag nr. L 149.

Vedlagt sendes i fem eksemplarer kopi af de høringsvar vedrørende lovforslaget, som Integrationsministeriet har modtaget efterfølgende.

Integrationsministeriet vil drage omsorg for, at eventuelle yderligere høringsvar sendes til Folketingets Integrationsudvalg.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

Oluf Engberg

Ministeriet for Flygtninge, indvandrere og Integration
Att.: Merete Milo
Holbergsgade 6
1057 København K

Den 22-12-2004
J.nr. 03.4.16-5

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 1000-61
MMi
- 3 100 100

Antal bilag Aktnr. 131

Vedrørende lovforslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

Dansk Psykolog Forening har modtaget ovennævnte lovforslag til høring.

Men da lovforslaget i forhold til udlændingeloven indeholder elementer, som foreningen har store betænkeligheder ved, skal jeg anmode om, at foreningens høringssvar på trods af fristoverskridelsen kan indgå i ministeriets videre behandling af lovforslaget.

Foreningen har følgende bemærkninger:

Af pkt. 8 i bemærkninger om præcisering af oplysningspligten i udlændingelovens § 40 fremgår det blandt andet, at der i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse kan indgå erklæringer fra både læger, psykologer og psykiatere.

Det fremgår videre af dette punkt, at Regeringen ønsker at styrke oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Som følge heraf foreslås det, at Integrationsministeriet skal kunne indhente foreliggende helbredsoplysninger **uden** ansøgerens samtykke.

Foreningen forstår denne adgang til at indhente fortrolige oplysninger på den måde, at ministeriet kan anmode eksempelvis en psykolog om videregivelse af personlige og fortrolige oplysninger om en klient. Psykologens eventuelle videregivelse vil med den nye lovbestemmelse være berettiget. Der er dog ikke tale om en egentlig pligt til videregivelse.

Med denne forståelse af lovforslaget skal foreningen bemærke, at en afgørende forudsætning for at kunne arbejde som psykolog og efterleve de krav, der stilles i lov om psykologer, er, at det er muligt at etablere et tillidsforhold mellem klienten og psykologen. I dette fortrolige rum udveksles der oplysninger, der skal indgå i psykologens vurdering af hvilke problemstillinger, der er tale om, og hvorledes disse problemer psykologfagligt bedst kan behandles.

Med det nye forslag om, at Integrationsministeriet kan indhente foreliggende helbredsoplysninger (som altid har karakter af fortrolige oplysninger) **uden** ansøgerens (klientens) samtykke, vil til-

lidsforholdet være alvorligt truet, idet psykologen indledningsvis bør informere sin klient om, at ministeriet har mulighed for at få adgang til fortrolige oplysninger uden klientens samtykke.

Med et psykologfagligt behandlingsforløb, der indledes på dette grundlag, er det klart foreningens opfattelse, at arbejdsbetingelserne for psykologen vil være væsentligt forringet. Det kan ikke udelukkes, at klienten vil være tilbageholdende med at fremkomme med de nødvendige oplysninger. Hvis klienten på dette grundlag derfor tilbageholder vigtige oplysninger, kan der være risiko for, at psykologen ikke får adgang til den viden, der skal til, for at psykologen kan komme med en psykologfagligt velfunderet redegørelse over problemstillinger og egnede behandlingsforløb. I den forbindelse er det vigtigt at tilføje, at psykologen samtidig kan risikere at komme i en situation, hvor det kan være vanskeligt at leve op til de krav der stilles i lovgivningen for psykologers virke.

Endelig skal foreningen bemærke, at det må anses for særdeles betænkeligt, at personkredsen, omfattet af lovforslaget, skal stilles fundamentalt anderledes i forhold til de lovregler, der i øvrigt regulerer sundhedspersoners adgang for videregivelse af fortrolige oplysninger uden samtykke fra den person, som oplysningerne vedrører.

I forhold til at privatpraktiserende psykologer tillige omfattes af muligheden for at videregive fortrolige oplysninger, skal foreningen herudover anføre, at der er en "kulturforskel" mellem psykologbehandling i privat regi modsat i offentligt regi. Klienter, der henvender sig til privatpraktiserende psykologer har en (større) forventning om, at de oplysninger der formidles i forbindelse med behandlingen, ikke videregives uden samtykke fra personen. I offentligt regi er det en kendt forudsætning, at offentlige myndigheder er underlagt regler, der forpligter myndigheden til i visse specielle situationer at videregive oplysninger. Denne måde som klienten opfatter privatpraktiserende psykologer på, har derfor stor betydning for disse psykologers arbejdsbetingelser.

Af bemærkninger til lovforslaget fremgår videre, at Regeringen ønsker at præcisere, at helbredsbehandling humanitær opholdstilladelse som udgangspunkt forudsætter, at de relevante helbredsforhold er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund.

Foreningen skal indledningsvis bemærke, at det formelle ansvar for diagnosticering udelukkende tilkommer personer med lægefaglig baggrund. Det er dog vigtigt i denne forbindelse at forholde sig til, at personers helbredsproblemer både kan være af somatisk art og/eller af psykologisk art. Inden for psykiatrien er der en udbredt forståelse for, at en endelig vurdering/diagnose sker i et samspil mellem psykiateren og psykologen. Psykiateren har således sin ekspertise inden for det somatiske område, hvor psykologen har sin ekspertise inden for det psykologiske og testpsykologiske område. I sager hvor der er tale om differentialdiagnostiske problemstillinger sker udredningen og diagnostiseringen i et samarbejde mellem disse to faggrupper.

Det er derfor foreningens opfattelse, at psykologers medvirken i vurderinger af en ansøgers psykiske helbredsforhold er afgørende vigtig at sikre udarbejdelsen af en tilstrækkelig præcis og differentieret diagnose.

Foreningen skal beklage det sene svar

Med venlig hilsen

Roal Ulrichsen
formand for Dansk Psykolog Forening

Stockholmsgade 27 • 2100 København Ø

Tlf.: 35 26 99 55 • Fax: 35 25 97 37 • www.dp.dk • dp@dp.dk

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Lovkontoret
Slotsholmsgade 6
1216 København K

Dato: **23 DEC. 2004**
J. nr.: 2002/7410-46
I/Fælles/lovforslag/2004
hto

Ved e-mail af 29. november 2004 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet Flygtningenævnet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

Ministeriet har fremsendt en revideret udgave af lovforslaget fremsat for Folketinget den 15. december 2004.

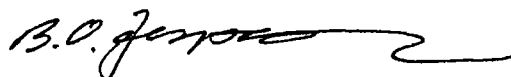
Den del af lovforslaget med tilhørende bemærkninger, som vedrører Flygtningenævnets virksomhed, har været drøftet i Flygtningenævnets formandskab og i koordinationsudvalget.

Vedrørende den foreslåede § 53, stk. 12, finder Flygtningenævnet, at det bør overvejes at tilvejebringe mulighed for, at nævnets formand i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om substitution af medlemmer, der har forfald, således at afgørelsen herom efterfølgende kan forelægges formandskabet til godkendelse. Herved undgås det, at behandlingen af sager, hvor nævnsmedlemmer har forfald, skal afvente formandskabets afgørelse om substitution.

Flygtningenævnet har ikke herudover bemærkninger til den reviderede udgave af lovforslaget.

Der henvises til j. nr. 2004/4000-61.

Med venlig hilsen

B. O. Jespersen